

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șase luni 7 L. 50. b.
Pentru străinătate se adaogă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ienii.
In districte la dd. Corespondenți.
In străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refușă.

4,000 EEMPLARE

Administratia acestui diar roga pe toti dd. abonati, cari nu'si au achitat pene acum plata abonamentului, sa bine voesca a o achita neaparat cât mai curând posibil. Dd. abonati ale caror abonamente expira la 23 Iuliu, si cari vor bine voi a se reabona, sa grabesca tramitarea platei abonamentului, spre a nu li se intrerupe tramitarea foilor de la 23 Iuliu inainte.

La administratiunea acestui diar, se afla deschise liste de subscripțiuni pentru inundati francesi.

Bucuresci, 15 Iuliu 1875.

Diarul *Românul*, în numărul său de la 13 Iuliu a publicat următorul discurs rostit dinaintea ofițierilor din capitală de d. General Florescu cu ocaziunea plecării se la Sânt-Petersburg :

«Domnilor! v'am adunat ca să vă vorbesc curat și pe față, căci mie nu 'mi plac misterele. Se vorbește, d-lor, de o revoluțiune; se dice că vor să ne lege, să ne închidă. Să vie, îi așteptăm! Eū nu cred însă; sunt *misei*. Cu toate acestea, fiind-că se vorbește, e bine să scim ce avem să facem.

«Am pus gendarmii și pompierii sub ordinele poliției, fiind-că poliția trebuie mai întâi să astêmpere ori ce turburare; și eū cred că Badea Dan este de ajuns să puia orașul la locul său. Déca gendarmii și pompierii nu vor fi de ajuns, atunci vine rîndul dv.

«Respectez toate opiniunile, dér cred că fie-care din dv. va sacrifica opiniunile se datoriei militare.

«Sciū, domnilor, că un ofițier, nu 'l numesc, întrebunțat, s'a adresat la cine-va ca să aibă bani, spunându'i că la întemplanare voi fi cu voi. Ei bine, d-lor, acel ofițier cred că și va face datoria. D-lor, o dată când veți eși pe uliță, numai este loc să reculați, ci să ardeți pene la cel din urmă cartuș.

«D-lor, turburătorii de astăzi sunt nisce paraponisiți și nisce *grecotei*, cari vor să se pună mai presus de Camera, Senat și guvern; trebuie dér să avem tăriă să ardem pene la cel din urmă cartuș, căci răspunderea o ia eū atât înaintea omenilor cât și înaintea țerei. Fiind-că s'a dis că aū să ne lege, și fiind-că mie nu 'mi plac consemnările, vă recomand la ce a d'ântăi mișcare să vă aflați la posturile dv., și ori-care se va găsi mai vechi să ia comanda fără să aștepte ordine. Am lăsat instrucțiuni secrete generalului Zevcari; sunt sigur că nu se va întemplanca ca la 11 Februaru, când ofițierii s'aū vëndut căci sciți că s'aū vëndut (o voce: Așa este! — Tăcere generale). Era în armată partida bețivilor, în capul căreia se afla păcătoșul acela de Crețulescu. Cred că asemenea lucruri nu se vor mai întemplanca.»

Nu este om care citind acest discurs să nu se indigneze. Suntem în stare anormale, seū cuvântarea eroului de la Costangalia este o aberațiune? Indecința și violința limbajului d-lui ministru de resbel nu numai că atentă la întreaga ordine de lucruri stabilită la 11 Februaru, nu numai

că insultă în modul cel mai grosolan pe dd. ofițieri cari aū participat la acea revoluțiune, nu numai că ultragiază mormântul aceluia ce numai există astăzi, dér termină prin a provoca, prin cea mai insolentă sfidare, țera întregă.

Când d. Florescu se încercă să arête armatei că se vorbește despre o revoluțiune în care d-sa nu crede, fiind-că acei care o voesc sunt nisce *misei*, el se gândesce de sigur la bandele care pe fie care și tortură capitala. Națiunea liniștită nu primesce nici sfidarea generalului, nici provocarea bandelor, fiind-că scie că și una și alta o duce la un masacru ca acela de la 3 August. Probă că d. Florescu s'a gândit la o *rescolă* ce voesc să fabrice prin bande, este că a adăogat în discursul său: «D. Badea Dan este de ajuns să pună orașul la locul său». Imposibile ca eroul de la Costangalia să ignoreze că o revoluțiune în București, care ar pune în picioare mai multe decimii de mii de omeni s'ar putea comprime numai cu d. Badea Dan, or cât de vitez ar fi d-sa. Așia dér rămâne bine constatat că consilierul Principelui Carol a avut în vedere o *rescolă* și un măcel când a conceput discursul său.

O insultă din cele mai atroce se aduce armatei întregi. D. ministru de resbel cutază să afirme «că un ofițier întrebunțat, pe care nu 'l numesc, s'a adresat la cine-va ca să aibă bani, spunându'i că la întemplanare voi fi cu voi. Cum, domnul general, șeful armatei, cunósce un ofițier care e gata să-și vëndă consciința, să-și pângărescă onórea militară, și, cu toate acestea, il suferă, il ascunde? Ce ar dice când ofițierii l'ar pune în întârziare ca să arête pe acel domn care desonoră întregul corp din care fac parte? Cum cutază să tăinuască numele unui individ degradat și să l'adăpostescă sub drapelul pe care este scris *onóre și patria*?

Sfruntarea d-lui Florescu nu se oprește aci. «Sunt sigur, adaogă generalul, că nu se va mai întemplanca ca la 11 Februaru, când ofițierii s'aū vëndut.» Ce s'a întemplanat la 11 Februaru, domnule consilier al Principelui Carol, și care din ofițierii cari aū luat parte la acea revoluțiune s'aū vëndut? Cum cutezi să i insulti cu atâta nerușinare, când scii bine că în capul lor se afla omeni ca dd. Haralambie, majorul Leca și colonelul Crețulescu? De unde ai luat această sciință, pentru ca să afirmi cu atâta certitudine un ultragiū ce le

arunci în față? Aréta decă ai consciința cuvintelor ce afirmi; aréta, aréta un singur nume, pentru ca armata și țera să l' stigmatizeze ca pe un trădător nerușinat și fără consciință! Dér nu! nu ești în stare să faci acesta! Ceea ce afirmi este dér o calomniă pentru care vei da, suntem siguri, socotela persónelor onorabile ce ai insultat cu atâta nesocotință. Este o calomniă, pentru că toate persónele cari aū participat la resturnarea Principelui Cuza trăesc încă, și ele pot să afirme că ceea ce ai dis în discursul d-téle este o minciună!

Revoluțiunea de la 11 Februaru, mai afirmi, d-le generale, a fost opera *partidei bețivilor* în capul căreia se afla *păcătoșul* de Crețulescu, ér nu o mișcare generale la care țera a participat. Déca este așa, cum d. Lascar Catargi a priimit să fie locotenent domnesc în asemenea infame condițiuni? Déca din contră d. Florescu debiteză încă o sfruntată calomniă, de ce primul ministru al Principelui Carol, nu ia apărarea unei mișcări în capul căreia se pusesse? Cum primesce această insultă tocmai de la un coleg din ministerul său? Cum, d-sa permite d-lui Florescu să afirme, în fața lumii întregi, că 11 Februaru a fost un complot rușinos, opera unor *bețivi corupți*? Și apoi ce denominațiune merită acei cari se pun în capul unei așa triste afaceri? Ce a dis Măria-Sa citind discursul generalului și calificativul ce acesta dá evenimentului care l'a adus pe Tronul României?

În fine d, Florescu 'și termină discursul printr'o lașitate. D-sa a cutezat să atace pe réposatul general Crețulescu, să i desgrópe cadavrul, să i palmuască memoria, fiind-că scia că umbra lui nu i póte cere socotela de una ca acesta A rămas însă ce-va în România care l' va rêsuna: opiniunea publică. La dênse facem apel când dicem eroului de la Costangalia: discursul têu este o calomniă, o insultă, o lașitate!

Petițiunea către Măria Sea, ce am publicat în numărul trecut, a înfuriat pe dd. ministri căror ea prevestesce cea mai rușinosă cădere. Acéstă petițiune a fost de dd. ministri trâmisa la prefectura de poliție, unde d. Văcărescu urmăresce pe toți cei subsemnați, în contra căror póte să se ia vre-o dispozițiune pedepsitoare. Dd. ministri, care nu vor a ține în sémă nici măcar drepturile rațiunei cu care aū făcut divorțiū, se încercă prin aceste nobile și boeresci

fapte, demne de marile nume ale unui Văcărescu seū ale unui Cantacuzino, să nêbușescă țipetul de desperare ce aruncă națiunea, fără a vedea că acest țipet de desperare, prin aceste prigoniri, póte devine un strigăt de urgie. Dar ce le pêsă d-lor? Ei aū puterea și, cum am mai dis, pun în mișcare, cu cinism, cei trei inamici ai românului, prigonirea, mita și hatrful.

A ajuns însă momentul în care nici hatrful, nici chiar mita nu le mai póte servi. Deci prigonire! prigonire! cu orice preț!

Trei tipografi de la imprimeria statului, dd. I. Castris, N. Ionescu și C. Angelescu ale căror semnături se găseau pe petițiune, aū fost dați afară din funcțiunile lor D-lor ne scriu dicându-ne că acele semnături sunt false și numai prin o rea intențiune s'aū putut intercala și adaogă: «N'am participat la nici una din întrunirile publice».

Cu părere de réu nu putem dá nici o satisfacere acestor domni prigoniti. Petițiunea s'a subscris în public, înaintea tuturilor. Pagini numeroase circulați, pe care fie-care înscria numele seū. Acéstă se póte atesta de toți care aū fost presinți.

Din momentul unde dd. Castris, Ionescu și Angelescu afirmă că nu aū subsemnat, suntem siliți a crede una din aceste alternative, seū că s'a luat de d. polițaiū Văcărescu o semnătură pentru alta, fiind mulți Ionesci și Angelesci în țera; seū acești domni aū fost subsemnați de persóne ce voiaū să le facă réu; seū, ceea ce înclinăm a crede, avem aci o manoperă a poliției. Se póte ca vr'un polițaiū deghisat să i fi subsemnat ca să dea prilej d-lor ministri de a dice că înșelăm publicul. Seū în fine acești dd. prigoniti în disperarea lor, renégă ceea ce aū făcut. Inserând aceste rînduri, nu facem nici o rectificare, de óre ce suntem în imposibilitate de a controla subscrierile d-lor cu originalul, care s'a trâmisi Măriei Séle.

ESPERIINTELE MONARCHICE ALE FRANCI EI

Intr'unul din numerile nóstre trecute, am vorbit de esperiintele monarchice ale Spaniei. Astă-đi, avem să vorbim de ale Franciei.

Adunarea de la Versailles, cu toate imperioșele necesități ale momentului, simte o nespusă repulsiune de a se dissolve și de a lăsa națiunea francesă să se pronunție asupra destinului sale. Ea nu póte să se hotărască a considera ca definitiv regimul care, după fericita espresiune a d-lui Thiers, desunesce mai puțin decât ori-care altul pe francesi. În van afacerile își reiaū cursul regulat; în van rentele se urcă pe fie-care și; în van liniștea se stabilește în stradă și în spirite; în van creditul public devine mai puternic decât nici o dată, căci corifeii

reacțiunii nu se pot împiedica de a repeta că liniștea și prosperitatea sunt necompatibile cu un stat democratic. Ei propun, pentru a salva țera lor de ruina un regim mântuitor, providențiale, suprem, inevitabile.

Și ce regim, mă rog?
Regimul monarhic!

Monarhia! Etă, decă 'i-am crede, secretul sănătății sociale, păcii publice, prosperității naționale, civilizației!

Dér acest secret este mai bine de o miă de ani de când Franția îl cunoște!

Se pretinde că Republica nu este decât o *incercare*. Dér, decă a fost un regim pe care Franția să 'l fi încercat sub toate iormele sële, — sub forma de absolutism, de militarism, de parlamentarism, — acest regim este acela ce astă-đi se propune ca o noutate, adică regimul monarhic!

Maî întâiu de toate, Franția a avut monarhia dreptului divin, monarhia bunului plac, monarhia fiului prim născut al Bisericii, monarhia prea creștină, a sântului Ludovic, a lui Enric IV, a lui Ludovic XIV, și tot de o dată pe aceea a lui Carol IX, a lui Enric III și a lui Ludovic XV; — monarhia ai cărei miniștri se numeau L'Hôpital, Sully, Richelieu, Colbert, Turgot, și tot de o dată aceea ai cărei omeni de stat purtau numele de Tristan Ermitul, abatele Dubois, Maupeou, Terray, Pompadour; — monarhia cordonului albastru și a scrisorilor de închidere; — monarhia pactului de familie și a pactului de fomete; — monarhia de la Marignan, de la Rocroi, de la Denain, de la Fontenoy, și în același timp aceea de la Pavia, de la Malplaquet, de la Hochstadt și de la Rosbach; — monarhia cu miracule, adorată, deificată, omnipotentă, nerespunșabilă, biciuind parlamentele, închidând pe filosofi, supliciând pe ughenoși și îngășând pe curtisani; — monarhia absolută, temperată prin pumnalul lui Jacques Clément, prin cuțitul lui Ravallac și prin bricégul lui Damiens.

Concluziune: revoluțiunea din 1789.

Dupé luarea Bastiliei și asaltul de la Versailles, o înțelegere intervine. Națiunea francesă, devenită stăpână a situațiunii, consimte să împărtășcă cu regele său suveranitatea. Ea păstrează pentru dēnsa puterea legislativă și concede regelui puterea executivă. Națiunea alege Adunarea națională, regele 'și alege miniștrii. Națiunea votéză legile, regele le promulgă și pōte să le suspende printr'un veto. Monarhia, schimbată în constituțională, légă de cauza sa influențele cele mai ilustre și mai populare. Mirabeau oferă lui Ludovic XVI puternicul său cuvânt, André Chenier îi oferă péna sa, Lafayette spada sa.

Concluziune: revoluțiunea din 1792.

Đece ani se scurg.

Nouă tentativă. Monarhia dreptului divin n'a isbutit, monarhia constituțională n'a isbutit, monarhia militară isbuti-va óre? Doué plebiscite fac dintr'un general victorios un împérat. Spada de la Rivoli și de la Marengo este schimbată în sceptru. Tribuna s'a desființat. Presa s'a suprimat. Corpul legislativ a amușit. Suveranitatea națională se resumă și se absorbé în geniul lui Napoleon. Franția are pentru destin întēmplarea unei lupte. O bătaia câștigată, 'i-a dat Europa în mână. O bătaia perdută are să o dea în mânele Europei. Dupé Austerlitz, Leipsick.

Concluziune: invasiunea din 1814.

Câte-va luni trec la miđloc.

Nouă încercare. Napoleon, prizonier al coalițiunii, scapă din insula Elba. Povēțuit de nenorocire, împératul se înfióră de propria sa tiraniă. Pentru a rămâne pe tron, el consimte să deviiă, ca regele Engliteréi, o *păpușă*. El primesce tot, miniștri responsabili, o presă liberă, o tribună liberă. Corpul legislativ se transformă în Camera represintanților. Napoleon alege drept consilier pe inamicul său Benjamin Constant. Actul adițional este semnat. Imperiul de spotic 'și-a dat sufletul. Imperiul parlamentar triumfa-va óre?

Concluziune: invasiunea din 1815.

A doua-đi dupe Waterloo, nouă încercare. Aliașii aduc Franției coróna Sântului-Ludovic. Dupe Actul adițional, Charta! Monarhia dá drumul aculei și rădică drapelul alb. Mantăua cu flori de crin înlocuesce, pe umerii sei, simara cusută cu albine de aur. Poporul aclamă pe *părintele său de la Gand*. Frațele lui Ludovic XVI reapare, urmat de o gardă de patru-đeci de regi. Pactul de la 91, transacțiunea dreptului divin cu suveranitatea națională, se renouesc cu aspre temperaminte. În loc de una, ai să fie două Camere. Veto nu va mai fi numai suspensiv, ci și proibitiv. Votul censitar înlocuesce votul universal. Regele domnesce și guvernă. În cas de conflict, el pōte să disolve și să proróge, dupe plac, adunarea legislativă. Eci-vocul unui articol ține întredeschisă ușa arbitrarului. Când va voi, descendintele lui Enric IV va redeveni regele bunului plac.

Concluziune: revoluțiunea din 1830.

Opt đile se scurg.

Nouă încercare. Ramura de jos a luat locul ramurei de sus. Orleanii se culcă în patul verilor lor, Bourbonii. Regele Franției nu mai există. Traiēscă regele Francesilor! Tronul nu se mai sprijină pe altar, ci pe prēvăliă. Pentru a încanta insurecțiunea triumfătoare, monarhia permite cetățenilor de a se înconjura de instituțiuni republicane. Ea alege drept miniștri pe oratorii și pe scriitorii cei mai renumiți ai opozițiunii,

pe d. de Broglie, pe Guizot, pe Villemain, pe Cousin, pe Casimir Périer. Președința consiliului este încredințată unui redactor al *Naționalei*, unui colaborator al lui Carrel, care s'a însărcinat să aplice noul principiu: *Regele domnesce și nu guvernă*.

Concluziune: revoluțiunea din 1848.

Trei ani se străcoră.

Nouă încercare. Fōră îndouélă, ceea ce a perdit pe Bourbonii, ceea ce a perdit pe Orleaniști, este parlamentarismul. Jos parlamentarismul, și traēscă din nou militarismul! Doctrinariii sunt nise nebuni. Înțelepții nu pot fi decât gendarmii. Cuvēntul este un esces. Să suprimăm tribuna! Diarul est un pericol. Să se desființeze presa liberă! O lovire de Stat învēță minte pe Adunarea națională. Capii majorității sunt conduși la Muntele-Valerian. D. Thiers se culcă la Mazas. Opt-đeci de represintanți ai poporului sunt proscrisi. Apărătorii legii sunt măcelăriți în stradă, aruncați în închisóre, trāmiși în esil său la galere. Imperiul este făcut. Monarhia a rembrăcat forma sa definitivă, dictatura. Aclamat de opt milioane de alegători, sântit succesiv de trei plebiscite, recunoscut și salutat ca un salvator de Europa conservătoare, Napoleon III a devenit provedința țerei sale. Nici un obstacol nu se opune voinței sële. Magistratura, clerul, armata, administrațiunea, consiliul de stat, senatul, corpul legislativ sunt la ordinele lui. El numesce pe miniștri, alege pe ambasadori, desemnéză pe generali, poruncesce ca un stăpân, face pacea, declară resbelul.

Concluziune: invasiunea din 1870 și desmembrarea Franției.

Revoluțiune în 1789, — revoluțiune în 1792, — invasiune în 1814, — invasiune în 1815, — revoluțiune în 1830, — revoluțiune în 1848, — invasiune în 1870! În curs de opt-đeci de ani, nu ajung atâtea turburări, atâtea convulsii, atâtea catastrofe?

Dupe cum vēđurăm, toate aceste nenorociri ai fost provocate și cauzate de monarhia, de singura monarhia. Legitimă său usurpătoare, clericale său volteriană, constituțională său despotică, doctrinară său militară, — condusă de omeni onești său imorali, inspirată de probitate său de corupțiune, de talent său de mediocritate, de virtute său de crimă, monarhia a condus nencetat la aceeași cădere. Toate îngagiamintele ce a luat, le-a eludat prin aceleași miđlocé, le-a călcat prin aceleași sperjure. Dupe ce a promis economia în finance, ea a găsit ocaziunea să mărescă datoria publică. Dupe ce a pus înainte aceste mari cuvinte: libertate, ordine publică, prosperitate, mărire națională, progres, civilizațiune, ea a tērit aceste flagele: servitute, resbel civile, resbel străin, misiéria generale, invasiune, desmembrare!

Și, dupe ast-fel de sângeróse încercări, mai pot fi francesi, iubindu-și țera, cari să cuteze a vorbi Franției de o restaurațiune monarhică!

Legitimiști, aduceți-vē aminte de 10 August și de 29 Iuliu!

Orleaniști, nu uitați pe 24 Februarii! Bonapartiști, gândiți-vē pucin la Waterloo și la Sedan!

Aveți pucină rușine.

Franția scie réul ce 'i-ați causat.

Pe când cetățenii pacnici, cari 'și câștigă vieța într'un mod onorabile, fōr'a păgubi său turbura pe nimeni, sunt adesea victimele regimului din cauza opiniilor lor politice, adeverații făcători de rele, vātēmători concetățenilor lor și societății întregi, își continuă meseria tolerați său protegiați chiar de aceia cari ar trebui să 'i înfrēneze și să 'i urmărescă.

Acéstă reflectiune ne vine cu ocaziunea unei ordonanțe date, ni se spune, de curēnd de d. jude de instrucțiune Ciuleiu, al cărui biuroú este un biuroú tip pentru ori cine ar vrea să vēđă justiția sub guvernul de astă-đi.

Se scie că sub legislațiunea modernă, care permite stipularea liberă a dobēnđilor, a prosperat, într'un mod îngrozitor, rasa infectă a cămētarilor.

Intru cât activitatea acestor ómeni s'ar mărgini a abusa de nevoile concetățenilor lor, pentru a face nise căștiguri imorale, nu am avea nimic de đis; am privi cu desgust pe acești speculatori ai nevoiei său ai miseriei, dér nu am putea invoca pentru dēnsii altă pedēpsă decât desprețul public. Când însă aviditatea lor trece marginile moralei, pentru a comite în acelaș scop fapte ilicite pedepsite de legea penale, credem că nu pōte fi justiția mai drēptă și mai eficace decât aceea care ar pune mâna pe asemenea făcători de rele. O ocaziune de felul acesta s'a presintat justiției đilele trecute.

Unul din acești cămētari, cunoscut îndestul în Bucuresci, d. Aulagney, avea o poliță său mai bine un bilet la ordin cu girul onor. d. Carol Buholtrer. Acéstă poliță fusese trecută unui d. Ivanovici, comisionar, în scopul de a 'i se da și mai mult caracterul comerciabilității, cu toate că era, se đice, iscălită chiar de un comerciant. Acest d. Ivanovici l'a retrecut în formă d-lui Aulagney, care, dupe ce l'a protestat, s'a grăbit a acționa la tribunalul comercial pe traent și pe girantele Buholtrer pentru plată. Cămētarul însă făcuse o greșéla: biletul la ordin în cestiune avea data 15 Ianuariu, plătilbil dupe trei luni de đile, și el, cređēnd că este datat la 25 Ianuariu, făcuse protestul dupé expirarea legale a termenului, ceea ce 'l făcea să pērđă pe girant asupra căruia 'și îndrepta toate privirile. Cum să repareze acéstă greșéla? Nu era alt miđloc decât falsificarea datei biletului. Acéstă ideă surise cămētarului, și, fōră multa esitațiune, din 15 el făcu 25. Dând

ast-fel data cu de ce zile mai târziu, protestul ereză în termen. În această stare el prezintă biletul înaintea tribunalului comercial de Ilfov.

Straniă orbire însă! Autorul îndrăzneț al falsului nu observă că girul purta data 16 Ianuarie, și nu se îngrijește de a pune și acest gir, prin o nouă falsificare, în raport cu data falsificată a biletului. Această scăpare din vedere dede pe față machinațiunea culpabilă.

D. Buholtzer, girantul acționat, puse lucrul în vederea tribunalului și se înscrie în fals contra datei din biletul la ordine. În această stare pricina fu suspendată la tribunalul comercial și trecu la instrucțiune. Din nenorocire, ea cădu, împreună cu cămătarul depus la Văcăresci, în mânele d-lui jude de instrucțiune Ciulei.

Faptul în condițiunile ce arătam e-rea lesne de dovedit. În adevăr nici se putea ca data biletului să fie 25 Ianuarie când girul ereză de la 16. Pe lângă acestea o esptisă și o analiză chimică constatară falsificarea. Culpabilitatea agentului ereză asemenea evidentă, căci această falsificare se făcuse în scopul vedit de a putea apuca pe girant.

Acestea se constată de d. jude Ciulei în ordonanță, și cu toate acestea declară că nu este cas de urmărire!

Și pentru a ajunge la acest sfârșit, cu toate că actul ereză comercial și recunoscut ast-fel chiar de prevenitul care reclamase la tribunalul de comerț, d. judecător găsește că biletul la ordin, fiind girat de un Ivanovici, ce este agent și comisionar, nu are caracterul comercialității, pentru că agenții de schimb și samsarii sunt oprți de art. 82 din codul comercial de a face vre-o operațiune de comerț pe sēma lor; că prin urmare, deca se constată falsul material și intențiunea culpabilă din partea prevenitului, lipsesce însă posibilitatea lui penale fără care nu pōte fi acțiune.

Mărturisim că o asemenea aplicațiune de lege nu o puteam imagina nici chiar la avocatul d-lui Aulagny. Ea presupune: 1° nesciința de ce este un agent de schimb în sensul art. 82 din codul comercial; 2° confusiune între acești agenți de schimb și agenții și comisionarii, cum a declarat că este d. Ivanovici, cari fac obiectul unui titlu a parte în condica de comerț, și nu sunt în nimica afară din regula comună; 3° teoria că actele făcute chiar de agenții de schimb, de care vorbesce art. 82, ar fi nule.

Maț întâiu agenții de schimb în sensul art. 82 din legea comercială nu există la noi, de aceea acest articol, nici și-a avut vre-o dată aplicațiunea în țera noastră. În adevăr, în ori ce tractat cât de elementar al dreptului comercial și în Dalloz învățăm că agenții de schimb și samsarii, ceea ce se dice în franțuzesce *courtiers* tot în sensul legii comerciale, sunt nisce *officieri ministeriali* însărcinați exclusivamente cu negocia-

rea efectelor de comerț, (*vezi și Dalloz articolul Bourse de commerce*.) Asemenea agenți sunt absolutamente necesarii acolo unde sunt înființate și organiza-te, burse de comerț; de aceea și legea comercială vorbesce de dēnsii tot acolo unde vorbesce de bursele de comerț. Acolo dēr unde asemenea *officieri publici* există, era natural ca legea să ia 6re-care garanții și să prescrie 6re-care proibițiuni și penalități contra abuzurilor lor. Dēr la noi? Unde vi sunt bursele de comerț și officierii publici de care vorbesce art. 82, deca nu dōră în imaginațiunea d-vōstră, d-le jude de instrucțiune Ciulei?

Dēr apoi agenții de schimb și samsarii, chiar deca ar exista, în sensul legii comerciale sunt unul și același lucru cu comisionarii de care vorbesce titlul următor, și cărora legea nu le impune nici o proibițiune? Și deca d. Ivanovici a declarat că este agent și comisionar, cum d-v. îl faceți agent de schimb în sensul art. 82, și 'l aplicați acest articol, dându' l o calitate pe care el nici o are nici a invocato?

În cele din urmă, deca acest d. Ivanovici ar fi fost agent de schimb propriu dīs și ca atare ar fi făcut o operațiune proibitā de lege, este ca nulă în sensul în care pretinde d. jude de instrucțiune Ciulei pentru a ajunge la apērarea prevenitului? 6tā ce citim în Dalloz tot la acel articol.

„Dēr operațiunile de comerț făcute de agenții de schimb și de samsarii pe sēma lor nu sunt nule; ele produc tot efectul între contractanți, și nu fac decât a supune pe acești agenți la pedepsele dictate de lege.“

Este dēr evident că și prejudiciul ereză tot atât de constatat ca și falsificarea materiale și intențiunea culpabilă, pe cari le constată ordonanța d-lui Ciulei, și că s'a creat de d-sa bursele de comerț și agenții de schimb ad-hoc, pentru a se putea ajunge la o ordonanță de neurmărire în beneficiul usurarului Aulagny.

Lumea dice multe, și multe pōte dice în fața unei asemenea ordonanțe. Ne-am permis și noi a o critica, pentru ca cititorii să vedă cum se distribuiesc justiția.

Noroc că se maț găsește și alți reprezentanți ai ei pe lângă și d'asupra d-lui Ciulei.

Procurorul Tribunalului a făcut o pozițiune la camera de acușațiune, și partea civile asemenea.

Cestiunea se va examina dēr la camera de acușațiune, unde sperăm, pentru triumful moralității și al justiției, că lucrurile nu vor merge așa neted ca dinaintea d-lui jude de instrucțiune Ciulei.

Am cređut de cuviința să vorbim de acest fapt reprobabil pentru a atrage maț cu sēmă atențiunea justiției superioare, care este chiamată a repara erorile sēu reaua credința ale actelor ce cad sub censura ei. O facem acēsta și pentru

interesul public, căci este, ni se pare, destul rēu cămăta, fără ca pe lângă deca să se practice cu impunitate și falsificarea.

DIN AFARA

Cestiunea la ordinea zilei în Franția nu este, nu pōte fi alta decât aceea a disoluțiunei Adunării Naționale. În fine marea națiune are să redevie stăpână pe viitorul și pe destinele ei! Ea are să deică definitiv asupra formei de guvern și asupra instituțiunilor ce 'l convine să adopteze. Depunerea mandatelor acelor ce o represintă a devenit o pură afacere de timp.

Cu toate acestea, înainte de a se despărți, deputații din parlamentul frances trebuesc să voteze toate legile la ordinea zilei, astfel încât, la retragerea lor, situațiunea să rămāe cu totul limpede. Stānga și toate grupele republicane, partizane înfocate ale disoluțiunei, voeău ca, anul acesta, Camera să nu ia vacanții, spre a și termina lucrările înainte lunii Octombrii. Drēpta, din contra, care nu a acceptat ideea unei disoluțiuni decât cu cea mai mare dificultate, a stāruit ca Camera să se proroge anul acesta ca toți cei-l'alți ani, și acēsta cu scop de a mai căștiga timp și a și mai prelungi agonia. Acēsta din urmă propunere a triumfat.

Cestiunea rămāsese a se sci când Adunarea Națională avea să se rentōrcă din vacanții. Deca reluarea lucrărilor avea loc cel mult pe la 20 Octombrii, deputații ar fi avut timp să voteze toate legile la ordinea zilei și să se despărță înainte de finele anului. Deca, din contra, reluarea lucrărilor avea loc mai târziu de acest termen, disoluțiunea nu putea fi așteptată decât pentru anul viitor.

D. Malartre, deputat anti-disoluționist, propusese termenul de 30 Noembrii pentru rentōrcerea deputaților din vacanții. Deca acest termen ar fi fost admis, Adunarea era sigură că finele anului o va apuca tot la putere.

Comisiunea însărcinată cu esaminarea acestei propuneri, fiind și dēnsa în majoritate contra disoluțiunei, a recurs la un expedient, care, fără a se admite întocmai propunerea Malartre, conduce la rezultatul dorit de acest din urmă. Ea a adoptat data de 16 Noembrii pentru reluarea lucrărilor. Acēsta concesiune de 15 zile este cu totul inutile, și disoluțiunea, prin urmare, nu se va efectua decât anul viitor.

Se sci că cabinetul de Sant-Petersburg luase inițiativa de a provoca nisce conferințe la Bruxelles cu scopul de a codifica legile resbelului. Acēsta nou-tate fusese primită cu cea mai mare recunoscința de totă lumea inteligentă. Era în adevăr necesar ca măcelurile omenesci, cari se numesc resbele, deca nu se pot împiedica cu desăvârșire, să fie cel puțin supuse la 6re cari restricțiuni și să nu depindă exclusivamente de capriciul celui mai tare. Ororile inutile comise în timpul resbelului Franco-Prusian atrāsese atențiunea lumii civilizate asupra acestui subiect. Rusia, care luase o asemenea inițiativă, merita aplausele umanității.

Cu toate acestea se vede că imperiul moscovit a terminat prin a se căi de nobilul sēu avēnt și a cređut că este pre-

ferabil ca omenirea să continue a fi espusă furiei biruitorilor. Djarul engles *Daily Telegraph* anunță că cabinetul de Sant Petersburg a informat în mod oficial pe cele-l-alte puteri că intențiunea sa este de a părăsi în mod definitiv ideea unor asemenea conferințe.

În Spania, lupta continue și noutățile ce ne sosesc de pe teatrul resbelului sunt din cele mai contradictorii. *Gazeta oficială* din Madrid, într'un supliment pārut la 20 Iuliu, anunță că portul Collado, cel din urmă loc tare al carliștilor în provincia Castellon, s'a predat la discrețiune. Un spre-dece capi, trei sute de soldați și doē tunuri ar fi în mânele liberalilor. O altă depeșă arēta asemenea că generalul carlist Dorregaray, rănit, s'ar fi refugiat în orașul frances Cauterets, unde autoritățile locale aveău de sigur să pue mână pe dēnsul și să 'l interneze, după cum o făcuseră și în alte ocaziuni. Cu toate acestea, se pare că aceste noutăți sunt inexacte, de 6re-ce o altă depeșă, cu data de 21 Iuliu, desminte intrarea în Franția a lui Dorregaray. Ea spune că numai câșt-va carliști isoლაți au trecut fruntariile francesce.

În Bosnia, contribuabili au refuzat de a mai plăti tributul Turciei. Guvernul turc le făcu atunci nisce propuneri forte conciliante, însă ele fură respinse cu indignațiune de locuitorii districtului Nevesenje.

În urma acestora, guvernul otoman a recurs la mișlōce mai seriose. Se anunță nisce mari mișcări de trupe turcesci cari se îndreptēză spre Bosnia.

Doē bataliōne și un escadron, între altele, au apucat d'a dreptul drumul districtului Nevesenje.

Mișcarea, pentru moment, va fi localizată, din cauza sricței neutralității și a supraveghiării fruntariilor Montenegru-lui și ale Serbiei de către Austria. Nimeni însă nu pōte prevedea ce are să se întēmple mai târziu.

Avem regretul d'a anunția mōrtea capului Democrației din districtul Ialomița, a bărbatului de bine de care nu se separa nimeni care 'l apropia decât cu respect și afecțiune, a avocatului din Călărași

COST. POIENARU-BORDEA

decadat subit la băile de la Kiustenge
Familia aperdut într'ensul stālpul și corōna ei, 6r amicii un om model, al cărui nume nu va fi pronunțat fără să provōce lacrimi;

Nu cunōscem locul nici ora mormēntării. Amicii sēi sunt preveniți, și cei mai cunosecūi vor fi invitați prin bilete.

Plecarea d-lui M. Ferechide din Bucuresci, a doa și după audiența ce a avut onōre să dobēndescă de la Măria Sa, nu ne a permis să ne informăm de la însăși d-sa despre acēsta audiență. Cercetările însă pe care le-am făcut în urmă ne-au convins că am fost induși în erōre când am publicat că întrevēderea între Măria Sa și d. Ferechide a ținut numai trei minute.

Dupē informațiunile nōstre posterioare, audiența ar fi durat doē deca de minute, și d. Ferechide ar fi arētat Măriei Sēle grija și profunda emoțiune care se simt în întreaga țera în urma nepomenitelor violințe și fraude comise cu ocașiunea alegerilor generale, și care au avut de consecința a face ca țera să fie lipsită de represintațiunea ei, conform Constituțiunei. Măria-Sa însă ar fi res-

puns că consideră de bune alegerile, și că ceea ce se pare util ministrilor și Camerei urmază să fie bun pentru țară.

Ne am simțit datorii, în interesul adevărului, să restabilim faptul, făcând această rectificare, care nu modifică întru nimic aprecierile noastre în privința rezultatului.

SABIA LUI CONSTANTIN BRANCOVEANU

În muzeul regal din Turin se păstrează o sabie, cumpărată în Constantinopol de fostul ambasador al Sardiniei, baronele de Tecco. Această sabie e de fer de Damasc în forma săbiilor turcești și persienesci. Pe dânsa se află gravată, în mijlocul unui cerc de stele, maica Domnului cu Domnul Christos pe brație între două luminări ușor ornamentate, și în urmă *Σο Βασιλευ αητητης λογε Θεον πανταξ τω Ηγεμον και πιστω αυθεντο Κονστατινω*, adică „Tu, împărate nevins, cuvinte al lui Dumnezeu, A tot-Țiitorule (ajută) Domnului și binecredinciosului Constantin.“ Gravura e înaurită.

Această sabie se credea pînă acum a fi a vitezului d'ér nenorocitului Împărat bizantin Constantin Dragoses al celui din urmă Paleolog.

Prefectul Bibliotecii de San Marco, învățatul Cavaliere Giovanni Veludo, restornă însă această conjectură, susținută în «Revue archéologique» de d. Victor Langlois. El arătă în scrierea, publicată de curînd în al 18-lea tom al memoriilor Institutului venețian, sub titlu de „La Spada di Constantino Paleologo, ultimo imperatore di Costantinopoli“, că această spadă nu a putut aparține împăratului bizantin. D. Veludo arătă că forma scimitară a săbiei nu putea fi forma săbiei împărătesci, — că emblemele bizantine și anume vulturul cu două capete lipsesc, ceea ce ar fi fost cu neputință, decă sabia era a Paleologului, — în fine că titlurile de *ηγμων* și de *αυθεντης* nu aparțineau nici cum împăraților bizantini. Aceste două titluri aduc pe d. Veludo la o nouă ipotesă, care are multă probabilitate, aceea că sabia din muzeul de Turin a fost a lui *Constantin Brâncoveanu*, căci numai Domnii Moldovei și al Valahiei purtau titlul de *Αυθεντης και ηγμων*.

Sperăm că în curînd archeologii

și istoricii noștri vor elucida încă mai bine această cestiune, trecînd prin Turin și esaminînd această sabie, relicie importantă a timpurilor trecute.

Suntem informați în modul cel mai pozitiv că s'a creat în Paris, la *Școala de limbă orientale vii*, o catedră de limbă și literatură română.

Tot Franța, care a pus p'etra fundamentală la edificiul nostru politic, tot ea a trebuit să aibă onoarea de a se face precursorele ideilor și sentimentelor române în occidente.

Pentru ocuparea acestei catedre este chemat un învățat eminente, D. Émile Picot, care numără între cunoscuții săi pe cei mai distinși bărbați din România, așa că numirea sea promite cele mai mari servicii cauzei române.

Felicînd din tot sufletul pe d. Émile Picot, aducem omagiile noastre de recunoștință gloriosei Franței.

Cursul va începe în luna lui Noiembrie viitor și se vor face regulat câte trei lecțiuni pe săptămână.

Sperăm foarte mult că inteligenta și patriotica junime română din Franța va pune umărul ca acest curs să ajungă între cele d'antăii din *Școala de limbă orientale vii*.

Fiind că d. Picot dorește să instruescă pe auditorii săi și asupra istoriei și geografiei țărilor române, solicită de la românii învățați și iubitori de progres trimiterea tuturor documentelor și materialelor esente cari ar putea să'î fie utile la cursul său.

Publicăm mai la vale petițiunea pe care mai mulți cetățeni notabili din Ploiesci s'au hotărît să presinte M. S'ele la Sinaia. Ei ar fi voit s'o înmâneze Domnitorului chiar în momentul trecerii sepe prin numitul oraș. Dar din cauza iuțelii cu care s'a făcut această trecere, și mai cu s'ema din circumstanța unei ploii torențiale ce cădea în acea zi, cetățenii însărcinați cu presinterea ei nu 'și-au putut îndeplini misiunea. A rămas d'ér că această plângere să fie supusă înălțimii sepe, dupe cum am mai spus, la Sinaia.

Etă acum petițiunea :

Prea înălțate D'omne,

Poporul român, acum 9 ani, punînd pe

capul Măriei T'ele glorioasă corónă a marilor noștri Domni români și încredințînd în mâinile v'ostre auguste, conducerea destinelor se național, nu s'a îndouit un singur moment de lealitatea caracterului Măriei T'ele.

Pus însă astăzi într'o tristă pozițiune prin ultimele acte neromânesce ale guvernului Măriei T'ele, și sigur că Măria Ta vei da ascultare glasului unanim ce se rădică din toate unghiurile Românie, poporul român, Prea înălțate D'omne, reamintindu'și frumoasa și din 1866 când ați jurat pe Constituțiune, s'a decis, de astăzi dată, a se adresa respectuos către Măria Ta.

Prea înălțate D'omne, prin concesiunea Crawley, pe care guvernul Măriei T'ele a presintat o corpurilor Legiuitoare la a căror alegere glasul poporului a fost nebun și care s'a votat cu răpeșciunea aburului; noi ca ploiesceni suntem convinși că se ucide orașul nostru și ca românii vedem că se îngreuează finacele țerei espunîndu-se nefericita noastră națiune la mari și grele complicațiuni, din care noi, popor mic și înconjurat de vecini puternici, nu vom putea eși nici o dată victoriosi.

Prin convențiunea comerciale cu marele imperiu Austro-Unguresc, suntem convinși că se deviază de la politica tradițională glorioșilor noștri Domni români lovindu-se autonomia noastră și compromițîndu-se toate interesele noastre economice și naționale.

Prin proiectul de lege pe care guvernul Măriei T'ele, l'a presintat camerilor, pentru un împrumut pe ipotecă de 63,500,000 lei, se espune țera la o completă ruină financiară, mai ales astăzi, când poporul român e nevoit prin d'arnicia ministrilor Măriei-T'ele și prin o totale lipsă de spirit de economie să suporte nise sarcini mai presus de puterile sepe.

Aceste trei legi, votate deja de camerele guvernului Măriei T'ele, așteptă, Prea înălțate D'omne, augusta v'ostă sancțiune.

În astfel de situațiune, sub-semnatii împreună cu confratii noștri din București și din totă țera, ne adresăm respectuos Măriei T'ele, și te rugăm ca, în virtutea Art. 93 din Constituțiune, se nu semneză Măria Ta aseste acte anti-naționale, și poporul Român te va bine cuvînta.

Plini de speranță că Măria Ta, în durerile ce încercă nefericita noastră T'era, ești convins de dreptatea cererii noastre și foarte siguri că Măria Ta scii că ești Domn al românilor er nu al unor partide, ne măgulim a crede că poporul român astăzi ca si sub Alexandru cel Bun și Négoe Basarab, va afla sprijin și dreptate în palatul națiunii, la picioarele Tronului Domnesc.

Suntem, Măria Ta, cu cel mai profund respect ai Măriei Tale devotați supuși.

Radu Stanian, proprietar și avocat. — C. Gîngulescu, proprietar și avocat. — Panait Tănescu, comerciant și proprietar. — Ghiță Ștefănescu, comerciant. — Ghiță Ionescu, proprietar, comerciant. — Atanase Stelienu, proprietar, avocat. — I. N. Apostolescu, avocat. — Ilie Georgescu, proprietar,

comerciant. — Petrache Ștefănescu, comerciant. — Stelian T. Stoian, proprietar, comerciant. — G. Rădulescu, proprietar, comerciant. — R. Chiriac, proprietar, comerciant. — Gg. Ștefănescu, proprietar, comerciant. — Const. Ion, proprietar, comerciant. — Ștefan Nicolaș, proprietar, comerciant. — Tache Gheorghiu, comerciant. — C. S. Oprescu, comerciant. — Titu Bălăcenu, comerciant. — D. Nedelcovici, proprietar, comerciant. — Petru N. Apostolescu, proprietar, avocat. — G. Z. Pribegeanu, proprietar, avocat. — Teodor Ion, proprietar, bancher. — C. Ionescu, publicist, fost profesor și proprietar. — Gh. Niculescu, comerciant. — N. Pătrescu, proprietar, comerciant. — C. Ștefănescu, proprietar, comerciant. — Gh. Șt. Popescu, proprietar și avocat. — M. C. Sisman, proprietar și avocat. — N. Gheorghiu, comerciant. — Hristache Ștefănescu, proprietar, avocat. — C. G. Tașcu, proprietar și proprietar. — Ghiță Erimescu, proprietar. — Toma N. Socolescu, proprietar, arhitect. — Ștefan Dumitriu, proprietar și comerciant. — Iorgu I. Polichroniad, proprietar, comerciant. — T. Răiculescu, proprietar. — Costache Ionescu, comerciant. — Gheorghe G. Isvoranu, luminărar. — Vasile Constantinănescu, proprietar și comerciant. — I. Teodorescu, proprietar și comerciant. — M. Dumitrescu, proprietar și comerciant. — N. A. Tudor, avocat. — I. Niculescu, comerciant. — M. Costescu, licențiat în drept și avocat. — Ghiță I. Teodorescu, comerciant. — Ioniță Teodorescu, comerciant. — Ioniță Mihălescu, proprietar comerciant. — N. A. Drăghiceanu.

DE VENZARE

Casele din Târgoviște, ale fraților Vlădești: doritori se vor adresa în strada Colți No. 5 Cassa Muzica

DE VENDARE PĂDUREA BĂTRÂNA din valea Chiaiei, districtul Dâmbovița, Comuna Cucuteni, în care se găsește jumătate Cherestea, cu o întindere aproximativă cu 250 pogone. Să se adreseze, pînă la 15 August la d-lu N. T. Oprănu la băiele de la Puciôsa.

DE VÂNZARE, Casele cu tot locul lor din Strada Silfidelor No. 10, în linia Bulevardului și lîngă intrarea grădinei Cismigiu, din gorgană. Doritori se vor adresa la d-nu Eugeni Ștefănescu, lîngă Biserica Negustori.

12-2

LICEUL FRANCES De la 1^{ia} Septembrie 1875 se va deschide acest internat dirijat de d. Raoul de Pontbriant cu concursul d-lor George Kirilov și Bonifaciu Florescu.

Acest liceu, pe lîngă cursurile gimnaziale, care vor fi predate în internat, va coprinde cursuri de preparațiune la școala de ingineria, militară, comercială, etc, precum și la Bacalaureat.

Pentru toate amănunțele și condițiunile a se adresa la d. Raoul de Pontbriant 68 calea Șerban-Vodă, București.

Prețul pe lună pentru fie-care scolar este de 50 lei noi. A se adresa la D. B. Florescu, Str. Scaunele No. 11.

Ion Dendrino, avocat domiciliat în strada Sălciilor No. 21.

MARELE OTEL „PATRIA“

Situat în partea cea mai frecventată a Bucureștilor, în strada Patria, lîngă Piața Centrale, fiind din nou restaurat și mobilat cu mobile de tot noui foarte elegante în condițiunea celor d'antăii oteluri din Europa, se deschide la 15/27 Iuliu corent.

Cinci-deci de camere sunt puse la dispozițiunea d-lor voiajori cu precieri foarte moderate. O restaurație de v'era este deschisă pe o vastă terasă, de unde se desfășură vizitatorilor falnica privire a întregului Bucuresci. Mîncări și b'ebuturi alese se vor servi cu prețuri fise foarte reduse.

Un cafeu splendid decorat în strada Patria se află la dispoziția d-lor vizitatori.

Acest otel are un avantajiu asupra celor-alte oteluri din centru: un grajd de patru-deci cai și două șio-prone se ofer d-lor voiajori care vin cu trăsurile și caii d-lor.

Sub-semnatul, vechiu antreprenor de otel cu o îndelungată practică: este convins că va mulțumi pe toți d-nii voiajori și vizitatori, spre a merita confiența de care s'a bucurat în trecut.

I. MARINESCU.